

One-pager: Klimakrav – grøn omstilling kræver ro om rammerne

L&F budskaber

- Trepartsaftalen om klimaafgiften og øvrige klimaindsatser giver landbruget langsigtede og forudsigelige rammer for den grønne omstilling. Aftalen bør respekteres frem mod genbesøget i 2032, da politisk usikkerhed om afgiftens niveau kan bremse investeringer i grønne løsninger og svække konkurrenceevnen.
- Aftalens målsætninger sikrer, at Danmark er helt i front, når det gælder reduktionskrav til landbrugssektoren, både i EU og globalt.
- Trepartsaftalen gælder frem til 2045 med et klart aftalt genbesøg i 2032, og bør ikke ændres før dette tidspunkt.
- Den gradvise indfasning af klimaafgiften fra 2030 til 2035 er en forudsætning for, at landbruget kan investere i klimareduktioner uden at miste konkurrencekraft.
- Politisk pres for at hæve afgiften før genbesøget skaber usikkerhed og kan føre til, at nødvendige investeringer i grøn teknologi udskydes eller opgives.
- Ro og stabile rammevilkår er afgørende for, at den grønne omstilling i landbruget kan gennemføres effektivt og ansvarligt.
- Der skal fokuseres på at udvikle, teste og godkende mange flere klimavirkemidler, så landbruget kan gennemføre den grønne omstilling og Danmark kan bevare den grønne føretrøje og hjælpe med grøn omstilling af landbruget i resten af verden.
- Uro om rammevilkårene, hårdere regulering og flere afgifter vil skabe lækage og udflytning af produktion til andre lande med mindre restriktive regler, som dermed kan underbyde danske produkter på de globale markeder.
- Danmark bør stræbe efter at danske produkter med tiltagende lavere klimaaftryk fortsat er konkurrencedygtige, således at mere klimabelastende fødevarerproduktion ikke vinder markedsandele. Det er vigtigt i takt med at den globale efterspørgsel efter fødevarer forventes at stige med 12,8 pct. fra 2025 til 2034, drevet af befolkningstilvækst og stigende købekraft - særligt i lav- og mellemindkomstlande¹. Efterspørgslen ventes blandt andet at stige på produkter som mejerivarer, kød og fedtstoffer, hvor Danmark i dag har en betydelig produktion og eksport.
- Hvis vi sikrer at konkurrencedygtighed går hånd i hånd med bæredygtighed, at vi vælger udvikling fremfor afvikling, at vi kan fastholde og skabe flere arbejdspladser i landdistrikterne - så kan vi inspirere andre lande til at følge i vores fodspor til gavn for det globale klima.

Baggrund

Trepartsaftalen fastlægger rammerne for reduktioner af landbrugets drivhusgasudledninger frem til 2045 med et genbesøg i 2032, hvor fremdriften evalueres og om nødvendigt kan justeres. Afgiften indføres gradvist fra 2030 til 2035 for at give erhvervet tid og mulighed for at omstille sig på en økonomisk og praktisk bæredygtig måde. Forberedelserne er allerede i gang, og både landmænd og virksomheder planlægger investeringer i nye teknologier. Samtidig ses der i den offentlige debat politiske krav om at hæve afgiften til et højere niveau end aftalt, hvilket risikerer at skabe usikkerhed om rammevilkårene netop i en fase, hvor langsigtet stabilitet er afgørende.

Med SVM-regeringens forslag om fastsættelse af 2035-målet på 82 pct. reduktion er det samtidig slået fast, at mål, midler og indsatser skal følges ad. Regeringen har ikke lagt op til yderligere sektorvise stramninger frem mod 2035, og landbrugets spor ligger dermed fast med trepartsaftalen. Det understreger behovet for stabilitet og respekt om de aftalte rammer. For at understøtte reelle reduktioner i landbrugets udledninger, er det helt centralt at sikre, at trepartsaftalens anbefalinger om udvikling og godkendelse af flere klimavirkemidler bliver ført ud i livet. Arbejdet er kommet godt i gang, og det skal fortsættes med uformindsket styrke.

¹ OECD-FAO Agricultural Outlook 2025-2034. Se også [Fakta om Fødevarerkløften 2025](#), s. 35.